

Publicerad 2005-11-13 22:42 av Pii3

Svart får

En lina kan vara en mina

Tar en till för säkerhetskull utan någon som helst krusidull.

En lina kan vara de enda fina, du tar på dagen utan att hamna pladask på magen

En far är allt hon har kvar, trots detta utan att lätta skriker han ut:

Du är inte min dotter och nu är de slut

Tårar som rinner utan att vi hinner, fatta att av det som sker kommer det bara mer.

Linan jag tog fick jag av en kille som log, det var inte en vän till oss bara någon som skaka loss.

Allt jag får är bara ett lån och är jag ett fån, söker tröst i denna kalla höst, följde dina steg ända tills jag neg av den kyla du visa utan att ens kisa.

Slutet är inte nära för jag har mina kära, de bara finns precis som jag minns.

Alltid där att ta emot det svarta får hurdan hon än mår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pii3 med Poeter.se id #4098 innehar upphovsrätten